

I förra numret av Kinnasandsbladet infördes två debattartiklar, en skriven av Beddy och ett svar ifrån Hubert. Beddy kommer nu med en fortsättning på det spörsmål, som diskuterades, och anför följande.

Beddys svar på Huberts inlägg i förra numret

Som svar på Huberts inlägg om mina tankar, vill jag först svara på, att jag anser att man finner en viss lycka i att ha en trygg tillvaro i vårt arbete. Det kanske är den största lyckan. Utan arbete kan vi inte skaffa något som vi drömmer om. När det är tal om kontakten mellan företagsledningen och arbetarna ute på arbetsplatsen anser jag fortfarande, att den borde vara bättre. Det är den personliga kontakten som är den bästa och som jag anser är den som gör oss till verkliga kamrater här på Kinnasand. Jämförelse med äktenskapet håller jag inte med om riktigt. Kanske man inte springer lika mycket med uppvaktning sedan man blir gift, men jag anser, att även om man har vunnit den man önskar så skall man inte sluta med uppvaktningen och tro, att nu har jag detta fynd i mina garn, utan jag anser, att fortsatt med en liten uppmuntran även i fortsättningen. Uppskattningen och samhörigheten blir ändå större då. Vi kan inte nog lära förstå varandra. Jag vill inte med mina små inlägg kritisera någon, jag vill bara försöka nå samhörighet alla grupper emellan. Tidens jäkt och stress gör att vi måste hjälpa varandra med våra problem, antingen de är stora eller små. När det gäller informationen vill jag återigen påpeka mina saker. Vi måste komma ihåg att vad som skall göras, om det är ett stort eller litet arbete, så är man intresserad av detta. "Vi är lite nyfikna". Att det finns vissa saker som företagsledningen vill ha hemligt har vi nog alla all respekt för. Det kan ju vara mycket mer än just de materiella sakerna som behövs informeras om. Vi tar som exempel personalen, där vi har en del som nästan verkar okända. Här finns resande, som inte ofta kanske är på fabriken, för deras arbete ligger i ett ständigt resande, men de gånger de är hemma på fabriken, vore det kanske kul för oss vanliga jobbare att prata och få höra hur kunderna tycker om de tyger, som vi jobbar med, en information som kanske muntras upp och sporrar till ännu bättre prestationer inom företaget. Vi är nog lite till mans av den uppfattningen att vårt arbete verkar i viss mån meningslöst, många gånger samma enahanda rörelse, varje dag lika, därför är det roligt när man får se lite av resultatet, som har blivit. Man kan bara se vad den tavlan som finns i korridoren är bra. Det är en fin idé, där vi får se foto på montrar som Kinnasand har sina tyger upphängda i. Bara en sådan sak gör att man känner sig stolt över vilka fina tyger som vi gemensamt har arbetat fram här på Kinnasand.

Kom gärna med i debatten om trivselfrågor. Skriv ned alla synpunkter.

Beddy.